

Annie van der Gaag 'SP en GroenLinks moeten maar fuseren'

Annie van der Gaag is geboren in 1915. Met haar 92 lentes is zij een van de oudste leden van GroenLinks. Ze is niet alleen prima op de hoogte van lopende politieke discussies, recente publicaties en acties van de jongere generaties, maar schrijft er ook zelf nog artikelen over.

Wat?

'Ik interesseer me eigenlijk voor alles', stelt ze. 'Ik ben in hele ruime en algemene zin geïnteresseerd in de politiek. Over wat ik interessant vind, schrijf ik. Mijn schrijven is tweedehands hoor, ik schrijf over boeken en onderzoeken van anderen. Ken je Joseph Stiglitz? Ik heb een stuk geschreven over zijn laatste boek.' Ze staat op om het boek en het artikel uit haar afgeladen boekenkast te pakken. Tijdens het gesprek staat ze steeds opnieuw op om er nog meer boeken bij te pakken. 'Ken je dit?' vraagt ze dan. Helen Caldicott met *The new nuclear danger*, Margriet Sitskoorn over hersenen en psychologie, Max van den Berg over het 'Rooie Amsterdam'. Het ene na het andere boek komt op tafel tussen ons in te liggen, de stapel wordt steeds hoger.

'Er is helaas altijd wel stof om over te schrijven', lacht ze. 'En schrijven kan ik gewoon thuis doen, in mijn eigen tempo. Een vergadering bijwonen is nu te vermoeiend voor me, die zijn ook vaak 's avonds. Ik bemoei me ook niet meer met de partij, daar ben ik te oud voor. Maar ik heb er wel een mening over, hoor.' Ze steekt meteen van wal: 'GroenLinks is niet zo actiebereid, dat vind ik een probleem. De SP is dat veel meer, als er een chloortrein komt bijvoorbeeld, dan staan zij er, GroenLinks niet. En GroenLinks heeft ook geen oplossingen. De SP wel, die heeft het over socialisme. Wat mij betreft moeten die twee partijen maar fuseren.'

Ondanks haar kritiek op GroenLinks zegt ze haar lidmaatschap niet op. 'Dat wil ik niet, want ik heb veel banden met de partij. Ach, je kunt het toch nooit met alles eens zijn. Het grootste punt is of ze voor of tegen de oorlog in Irak zijn. Vrede is het allerbelangrijkste voor mij. Ik ben daarom ook nog steeds actief bij de jaarlijkse herdenkingsactie voor Hiroshima en Nagasaki, als penningmeester.'

Wie?

Annie van der Gaag begon in 1934 aan haar studie medicijnen, in die tijd nog steeds ongebruikelijk voor een vrouw. 'Ja, ik ben in zekere zin dus altijd al een feminist geweest', concludeert ze. Na de Tweede Wereldoorlog ging ze zich inzetten voor de

strijd tegen kernwapens. 'In 1950 dus al hè, het is eigenlijk heel weinig bekend dat er toen al actie tegen werd gevoerd.' Ze vertelt: 'We waren allemaal erg geschrokken van Hiroshima en Nagasaki en hebben ons daarom aangesloten bij een grote internationale actie. Ik verzamelde huis-aan-huis handtekeningen tegen kernwapens. Er zijn in Nederland zo'n 600.000 handtekeningen opgehaald, wereldwijd zelfs 500 miljoen.'

Toen hun kinderen 2 en 10 jaar oud waren gingen Van der Gaag en haar man uit elkaar. 'Na onze scheiding ben ik zenuwachtig geworden. Dat was niet makkelijk, ik had twee jonge kinderen en weinig geld.'

Nadat ze een jaar of tien in de universiteitskliniek in Groningen als zenuwachtig had gewerkt werd

ze directeur van een inrichting voor geestelijk gehandicapten. Dat bleef ze tot aan haar pensioen in 1975. 'En toen ben ik meteen weer teruggegaan naar Amsterdam, die rooie stad die het toen was, en geleidelijk aan ben ik weer politiek actief geworden.'

Vanuit haar achtergrond als arts was ze jarenlang secretaris van het comité 'Stop het eigen risico'. En ze deed meer: 'Bij GroenLinks heb ik in werkgroepen en commissies gezeten. En ik zat in de Amsterdamse Seniorenraad, een raad van ouderen die de overheid advies geeft. Maar op een gegeven moment heb ik de ouderenactiviteiten weer opgegeven en ben teruggegaan naar de vredesbeweging.'

Ze kijkt terug op een actief en geëngageerd leven. En nog steeds zit ze niet stil. 'Ach, er is zo veel te doen, en er is altijd te weinig tijd nu ik oud ben. Sitskoorn zegt dat ouderen meer door een roze bril gaan kijken. Maar dat geloof ik toch niet, ik ben zelf nogal somber over de toekomst. Ze zijn zo slim tegenwoordig, ze vliegen naar de maan en kunnen van alles. Maar het is toch wel duidelijk waar alle narigheid zit? Daar wordt onvoldoende aan gedaan.'

Rinske Bijl

FOTO'S HILCO KOKKE

